

ת"פ 38914/06/14 - מדינת ישראל נגד נ' א'

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 38914-06-14 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
ת"פ 43334-06-13 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
ת"פ 62272-12-12 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
בפני כב' השופט חגי טרסי
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם נ' א' (עציר)

04 דצמבר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד סיגל אלפר

ב"כ הנאשם - עוה"ד מירי אוזן

הנאשם - הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-3 כתבי אישום מתוקנים. אתאר אותם לפי סדרם הכרונולוגי. במסגרת ת.פ. 62272-12-12: הורשע בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם והתנגדות למעצר. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה הוצא נגד הנאשם צו אשר אסר עליו להתקרב לאימו ולביתה. אף על פי כן ביום 6.12.11 כחודשיים לאחר הוצאת הצו, הגיע הנאשם לבית האם ונכנס לחדרו בהסכמת המתלוננת. בהמשך סירב לפתוח את דלת חדרו ואז הזמינה המתלוננת את המשטרה. כשביקשו ממנו השוטרים להתלוות אליהם סירב לעשות כן. כך גם לאחר שהודיעו לו כי הוא מעוכב ובהמשך עצור. כאשר ניסו לאזוק אותו בעט ברגלו של אחד השוטרים, עד שזה הטיז לעברו גז פלפל. בהמשך אף הדף שוטר אחר וקילל אותו.

בכתב האישום המתוקן בת.פ. 43334-06-13 הורשע הנאשם בעבירת אימים בכך שביום 18.6.13, כאשר לווה על ידי צוות שב"ס לדיון בבימ"ש זה, החל להשתולל בתא המעצר והשמיע קריאות מעליבות לכיוונו של אחד הסוהרים. כשהתבקש להירגע דפק על דלת תא המעצר, הרעיש והפר את הסדר והמשמעת במקום. כאשר הוצא מהתא והובהל אל משאית, על מנת להעבירו למקום המעצר הקבוע, איים שישחט את אותו סוהר.

בכתב האישום המתוקן 38914-06-14, בגינו הוא מוחזק מזה כחצי שנה במעצר עד תום ההליכים, הורשע בשתי

עמוד 1

עבירות של איומים ובעבירות של הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. כתב אישום זה מכיל שני אישומים, כאשר באישום הראשון הורשע בעבירת איומים בכך שביום 25.5.14 כשהגיעו שוטרים לעכב אותו לחקירה ודפקו על דלת הבית, צעק לעברם שאם יפתחו את הדלת הוא ישפוך עליהם דלק וידליק אותם. באישום השני מתואר כיצד ביום 16.6.14 הפר הנאשם צו הגנה נוסף שהוצא ואשר אסר עליו להתקרב לבית אימו. בהמשך כעבור יומיים פגשו שוטרים בנאשם ממנו נדף ריח של אלכוהול וכשהודיעו לו שהוא מעוכב, השיב שאינו הולך לשום מקום. כשהגיעו עימו לתחנת המשטרה סירב לרדת מהניידת ואיים על השוטרים שיזיין אותם וישרוף אותם וירק לעברם.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים בהם נטל הנאשם חלק וזאת על יסוד עקרון ההלימה. באשר לערכים החברתיים שנפגעו יש להזכיר את הצורך להגן על שלומה, בטחונה ושלוותה של המתלוננת, כמו גם על הצורך לספק לאנשי המשטרה ושירות בתי הסוהר, העומדים בחזית אכיפת החוק, סביבת עבודה מוגנת. עוד יש להזכיר את הפגיעה בסדרי שלטון הטמונה בהפרת צווי ביהמ"ש. כאן המקום לציין כי כל אחד מהאירועים המפורטים בכתבי האישום אינו מצוי ברף החומרה הגבוה של עבירות מעין אלה, ובהתאם לכך אף מידת הפגיעה בערכים אינה ברף העליון, אלא שעיקר החומרה במקרה זה בהצטברות המעשים לאורך זמן. בשים לב לנתונים אלה, לנסיבות ביצוע כל אחד מהמעשים ולפסיקה הנוהגת המוכרת לי היטב, אני סבור כי לצד האישום הראשון בכתב האישום בתיק העיקרי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל ואילו לצד כל אחד משלושת האירועים האחרים, דהיינו האישום השני בכתב האישום העיקרי וכל אחד מכתבי האישום הנוספים, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שנקבעו מתחמי הענישה, יש מקום לגזור את הדין בתוך המתחמים, בשים לב למכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. אציין כי לא התרשמתי כי קיימים במקרה זה שיקולים המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה, לקולא או לחומרה. כאן המקום לציין את עברו המכביד של הנאשם בעבירות מסוג זה. כפי שצינתי, עיקר החומרה בתיקים שלפני נעוצה בחזרתיות ובהתנהגות הנשנית כלפי עובדי ציבור וכלפי אימו של הנאשם בבתי המשפט המגנים עליה. למרבה הצער, ניתן ללמוד מעברו של הנאשם כי הורשע כבר בני מקרים קודמים בשנים האחרונות, בביצוע עבירות דומות ואף נדון לעונשי מאסר משמעותיים, מבלי שיהא בכך כדי להשפיע על התנהגותו ולמנוע הסתבכויות חוזרות נוספות. כך הורשע הנאשם ונדון בשנת 2010 בגין עבירות אלימות דוגמת איומים, תקיפה והחזקת סכין וריצה עונש מאסר למשך 12 חודשים. בהמשך בשנת 2012 נדון בגין עבירות דומות ל-15 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מאסרים מותנים, אשר אחד מהם הינו בר הפעלה בתיק הנוכחי ואורכו 3 חודשים.

לצד דברים אלה אין להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם ולאחר ששמעתי את מרבית הטענות לעונש בדיון הקודם, מצאתי לנכון להורות על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, על מנת שניתן יהיה לבחון אפשרות של מענה טיפולי לקשייו המרובים של הנאשם, וזאת במטרה לקטוע את המעגל בו הוא נתון מזה שנים. בתסקיר המונח לפני היום מתוארות בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם והקשיים המשמעותיים עימם הוא מתמודד, אשר כוללים בין היתר בעיות נפשיות מורכבות וכן התמכרות ארוכת שנים לסם מסוג קנבוס. עוד יש להזכיר את הצריכה המופרזת של האלכוהול והשימוש הרעה בתרופות פסיכיאטריות. כל אלה מצביעים על נזקקות טיפולית משמעותית, אלא שלמרבה הצער על אף ניסיונות טיפול רבים שנעשו לנאשם במסגרות שונות של תחלואה כפולה, כשלו כל אותם ניסיונות בשל התנגדות מצידו וקשייו לעמוד בדרישות ובכללי הטיפול. לנוכח ניסיון העבר ונתוני אישיותו, הערכת גורמי הטיפול הינה כי סיכויי השיקום שלו נמוכים. עוד עולה מהתסקיר כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו גבוה. שירות המבחן מעריך כי

הנאשם זקוק לטיפול בתחום התחלואה הכפולה, הכולל מעקב פסיכיאטרי וגמילה מסמים ואלכוהול, אך במצבו כיום קיים ספק לגבי יכולותיו וכוחותיו להשתלב במסגרת מעין זו.

הנאשם וב"כ הציגו בפני שירות המבחן חלופת מעצר במסגרת חוות "גבעות עולם". שירות המבחן שלל חלופה זו בשל מאפייניה כמו גם לנוכח העובדה כי אין מדובר במסגרת טיפולית, הנמצאת בפיקוח משרד הרווחה או משרד הבריאות. לדין היום התייצב מי שעומד בראש החווה, מר אברי רן, אשר הסביר באופן כן ואמין את מאפייניה של החווה ואת הרצון לסייע לנאשם ולשלו במקום. אינני מקל ראש כלל ועיקר בדבריו וניכר כי הם נאמרו מתוך רצון אמיתי לסייע לנאשם. כמו כן, משכשלו כל הניסיונות עד היום, יש רק לקוות כי הנאשם ישכיל בעתיד למצוא לעצמו מסגרת שבה יוכל להתמודד עם קשייו בדרך מיטיבה, בין אם בחווה הזו או בכל מסגרת אחרת. מכל מקום, לגופו של עניין, מעבר לקשיים הנוגעים לכך שמדובר בחלופה בלתי מוכרת, הרי שמדבריו של מר רן עולה כי היא אינה עוסקת באופן מקצועי בשיקום ועל פי התרשמותי היא אף אינה ערוכה להתמודד עם קשייו המרובים של הנאשם, בין היתר בתחום ההתמכרות לסמים והשימוש לרעה באלכוהול ובתרופות פסיכיאטריות. על רקע זה לא מצאתי מקום לאמץ את החלופה המוצעת ולהורות על שחרורו של הנאשם ממעצר.

בסופו של יום, לנוכח הצטברות האירועים ולנוכח העבר המכביד והעדר אופציות טיפוליות, לא נותר לביהמ"ש אלא לקצוב את תקופת המאסר שירצה הנאשם, מתוך הבנה כי שיקול הגמול הינו השיקול הדומיננטי שנותר לביהמ"ש לשקול. ככל שמדובר בעבירות ההפרה, הרי שאלו אינן מופיעות בעברו של הנאשם והעונש הראוי להם נמצא בחלק התחתון של המתחם. שונה המצב לגבי עבירות האיומים וההתנגדות למעצר, אשר הינם חלק מדפוס המאפיין את הנאשם מזה שנים וגם עונשי מאסר ומאסר מותנה לא היה בהם כדי לשנות דפוס זה. בנסיבות אלה בגין עבירות אלה, יש לגזור את הדין בחלק העליון של המתחם. כפי שצינתי מדובר במעשים דומים ועל כן ראוי להשית בגינם עונש כולל אחד, וכך אעשה. על אף החומרה הרבה אותה ציינתי, יגזר על הנאשם בסופו של יום, עונש מאסר מתון, מתוך תקווה כי יהיה בכך כדי לעודדו למצות האופציות הטיפוליות העומדות בפניו לאחר שחרורו ממאסר. אני מוצא לנכון להבהיר לנאשם כי אם ישוב לאולמות ביהמ"ש בעתיד, בגין מעשים דומים, לא יוכל להלין אלא על עצמו, אם לא יעשה כן.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיק פלילי 42031-12-11. המאסר המותנה יופעל במצטבר כך שבסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 18.6.14.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע, במסגרת כתבי האישום שבפני.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ה, 04/12/2014 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט

הוקלדעלידידוריתסבג